

stille paa Kommando til Bøn og Faste? I gamle Dage tilhylede man sit Aasyn eller gik ind i sit Lønkammer. Nu hører en brændende Bøn i visse Krese med til Menuen. — Ja, undskyld, jeg haaber ikke, jeg er saa uheldig at saare Deres Naades Følelser,« vendte han sig pludselig til Meta, der sad aldeles maalløs.

Hun tog sine forfærdede Øjne til sig uden at svare ham.

»Med andre Ord, Utilfredsheden er gensidig,« sagde Jytte.

»Det er den desværre, og De kan begribe, at Situationen er yderst penibel for mig. Jeg forstaar mig ikke paa den Slags Folk. Som nu forleden Aften ... Jeg hentede min Guitar og tilbød at kvæde lidt efter Middagsbordet. Jeg sang et Par Bellmænd og tre af mine franske Viser, som De jo kender. Blandt andre den om Toldassistentens Fristelser, som ellers allevegne gør stormende Lykke. Men her fik jeg skam ingen Fornøjelse af mit Traktement. Damerne frabad sig rent ud den Slags Underholdning for Fremtiden. Ogsaa Greven var rystet.«

»Det var da ogsaa et mærkværdigt Repertoire at vælge.«

»Det var det naturligvis. Det indser jeg godt nu. Besynderligt var det bare, at hverken Komtesserne eller Greven sagde et Muk før bagefter, da det hele